

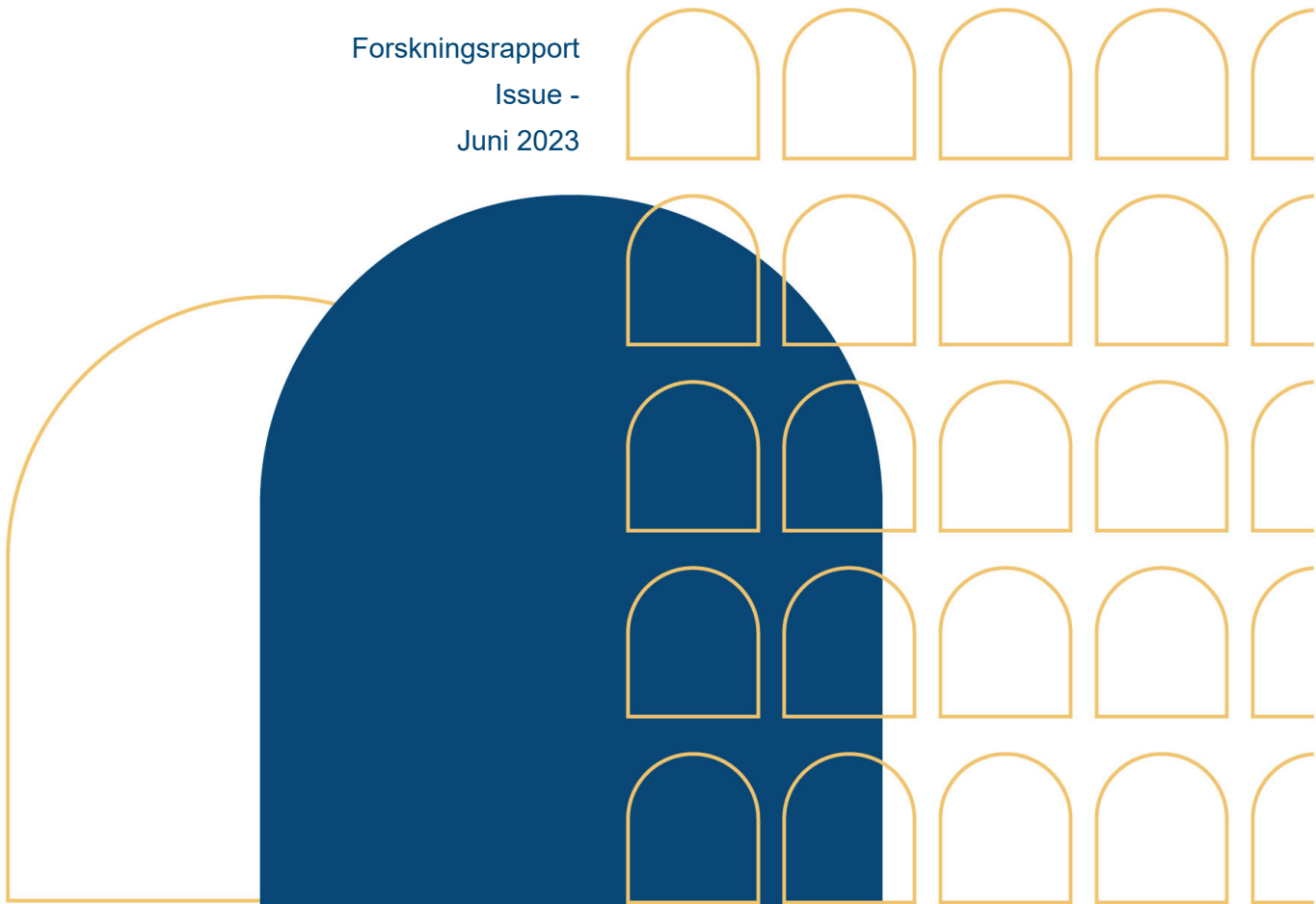
ÖVERVAKNING AV MEDIEMÅNGFALD I DEN DIGITALA ERAN

TILLÄMPNING AV MEDIA PLURALISM
MONITOR I EUROPEISKA UNIONEN,
ALBANIEN, MONTENEGRO, REPUBLIKEN
NORDMAKEDONIEN, SERBIEN & TURKIET
UNDER ÅR 2022.

Landsrapport: Sverige

Mathias A. Färdigh, Department of Journalism, University of Gothenburg

Forskningsrapport
Issue -
Juni 2023

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1.	Om projektet	4
1.1.	Projektöversikt	4
1.2.	Metod för insamlandet av studiens material	4
2.	Introduktion	6
3.	Resultat från datainsamlingen: bedömning av riskerna för mediemångfald	8
3.1.	Grundläggande skydd (20% - Låg risk)	11
3.2.	Mångfalden på mediemarknaden (62% - Medelhög risk)	14
3.3.	Politiskt oberoende (15% - Låg risk)	17
3.4.	Social inkludering (20% - Låg risk)	18
4.	Slutsatser	21
5.	Litteratur	23
	Appendix I. Landsgrupp	
	Appendix II. Expertgrupp	

© European University Institute 2023

Innehåll och enskilda kapitel © Mathias A. Färdigh, 2023

Den här rapporten har publicerats av the European University Institute,
Robert Schuman Centre for Advanced Studies.

Texten får endast laddas ner för personligt bruk. Denna text kan endast laddas ner för personliga forskningsändamål. Ytterligare reproduktion för andra ändamål, antingen som papperskopior eller elektronisk kopia, kräver författarnas medgivande. Om rapporten citeras, bör hänvisning göras till författarens fullständiga namn, redaktörer, titel, år och utgivare.

Förfrågningar skickas till cmpf@eui.eu

Åsikter som uttrycks i denna publikation återspeglar åsikter från enskilda författare och inte av the European University Institute.

The English version of this report prevails over the translation in national language.

Centre for Media Pluralism and Media Freedom
Robert Schuman Centre for Advanced Studies

Forskningsrapport -
RSC / Centre for Media Pluralism and Media Freedom
Publicerad i Juni 2023

European University Institute
Badia Fiesolana
I – 50014 San Domenico di Fiesole (FI)

Med stöd av Europeiska unionens program Erasmus+. Europeiska kommissionen stöder EUI genom EU:s budget. Denna publikation återspeglar endast författarnas åsikter och kommissionen kan inte hållas ansvarig för någon användning som kan göras av informationen i den.

1. Om projektet

1.1. Projektöversikt

Media Pluralism Monitor (MPM) är ett forskningsverktyg som har utformats för att identifiera potentiella risker för mediemångfald inom nyhetsmiljöer online och offline i medlemsstaterna och kandidierande länder inom den Europeiska unionen. Denna rapport har tagits fram inom ramen för genomförandet av MPM2023. Projektet genomfördes i 27 EU-medlemsstater samt Albanien, Montenegro, Nordmakedonien, Serbien och Turkiet med finansiering från Europeiska unionen. Projektet har samordnats av the Centre for Media Pluralism and Media Freedom (CMPF) vid European University Institute i Florens.

1.2. Metod för insamlandet av studiens material

CMPF har, med undantag för Italien, samarbetat med erfarna, oberoende nationella forskare för att samla in studiens material. I Italien har istället datainsamlingen genomförts av CMPF själva. Datainsamlingen baseras på ett standardiserat frågeformulär och de riktlinjer som har tagits fram och utvecklats av CMPF.

I Sverige har CMPF samarbetat med Dr. Mathias A. Färdigh (Göteborgs universitet), som lett datainsamlingen, kommenterat variablerna i enkäten samt intervjuat relevanta experter. Rapporten har sedan granskats av CMPF. Utöver den interna granskningen har en grupp av nationella experter gått igenom och kommenterat svaren på ett urval av frågorna (se bilaga 2 för en förteckning över de personer som ingick i den svenska expertgruppen).

Riskerna för mediemångfald undersöks med fokus på fyra temaområden och som representerar de viktigaste riskområdena för mediemångfald och mediefrihet: Grundläggande skydd (Basic Protection), Mångfalden på mediemarknaden (Market Plurality), Politiskt oberoende (Political Independence) och Social inkludering (Social Inclusiveness). Resultaten baseras på en bedömning av ett flertal indikatorer för varje temaområde (se tabell 1 nedanför).

Grundläggande skydd	Mångfalden på mediemarknaden	Politiskt oberoende	Social Inkludering
Skyddet av yttrandefriheten	Transparensen i medieägandet	Mediernas politiska oberoende	Tillgången till medier för minoriteter
Grundläggande skyddet för rätten till information	Nyhetsmediekoncentration	Redaktionell autonomi	Tillgången till lokala och regionala medier
Skyddet och standarden för den journalistiskåren	Konkurrensen och nyhetsmediekoncentrationen	Medier, plattformar online och val	Tillgången till medier för kvinnor
Mediemyndigheternas oberoende och effektivitet	Mediernas vitalitet	Statlig reglering av resurser och stöd till mediesektorn	Informations- och mediekunnighet
Universella räckvidden för traditionella medier och tillgången till Internet	Ägare och kommersiella intressens påverkan på redaktionellt innehåll	Oberoendet av hur public service-medierna styrs och finansieras	Skyddet mot förtal och kränkningar

Granskningen betraktar inte den digitala dimensionen som ett isolerat område utan ser den snarare som sammanflätad med traditionella medier och befintliga principer för mediemångfald och yttrandefrihet. Likväl möjliggör granskningen även specifika riskbedömningar inom och analyser av nyhetsmiljöer online, något som också finns med i rapporten.

Resultaten för varje temaområde och indikator presenteras på en skala från 0 till 100%. Värden mellan 0 och 33% bedöms som låg risk, 34 till 66% som medelhög risk och värden mellan 67 och 100% som hög risk. Samtliga indikatorer med värde 0 och 100% har tilldelats ett standardiserat värde på 3 respektive 97% för att undvika uppskattningar som hamnar på total frånvaro eller total förekomst av risk.

Disclaimer: The content of the report does not necessarily reflect the views of the CMPF, and of the EC, nor it necessarily mirrors the position of the members composing the Group of Experts. It only represents the views of the national country team that carried out the data collection and authored the report. Due to updates and refinements in the questionnaire, the MPM2023 scores may not be fully comparable with the previous editions of the MPM. For more details, see the CMPF report on MPM2023, soon available on: <http://cmpf.eui.eu/media-pluralism-monitor/>.

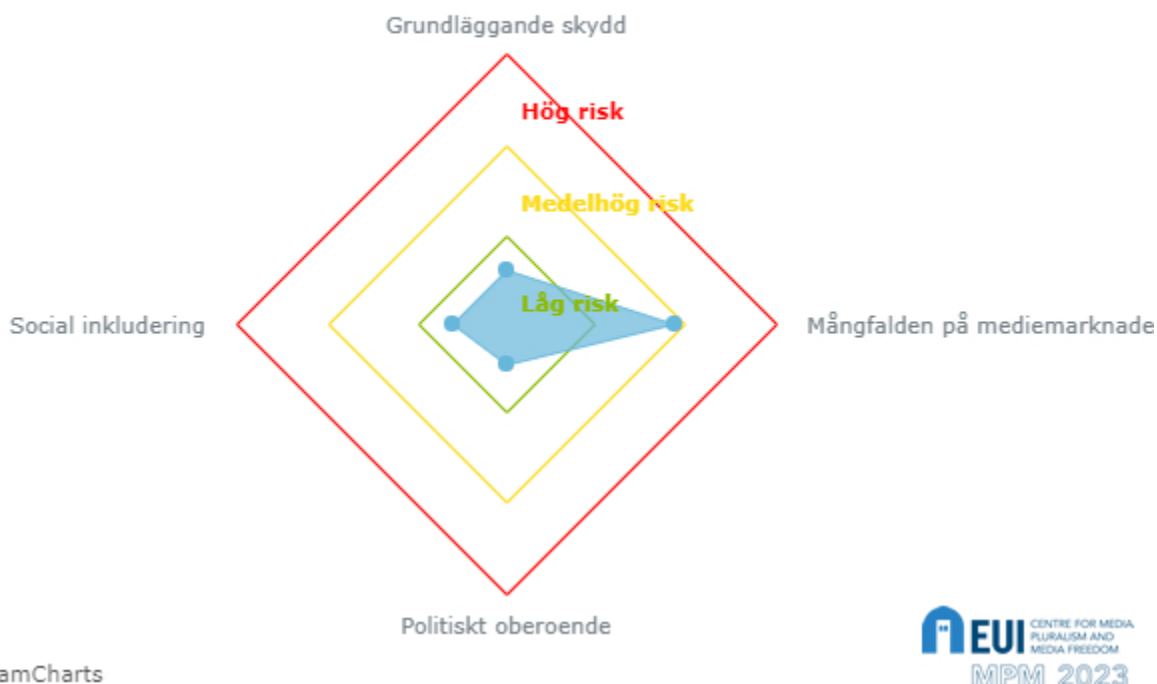
2. Introduktion

- **Landsöversikt:** Sverige, beläget i norra Europa, upptar den största delen av Skandinaviska halvön och är det tredje största landet i Västeuropa. Det gränsar till Norge i väster och norr, Finland i öster och är förbundet med Danmark i sydväst. Trots sin storlek är Sverige ett av de minst tätbefolkade länderna i Europa, med en befolkning på 10,4 miljoner. Urbaniseringen i Sverige har drivits av industrialiseringen, och sedan 1900-talet har många människor flyttat från landsbygden till städer som Stockholm, Göteborg och Malmö. Cirka 19 procent av befolkningen är födda i ett annat land, och ungefär 2 miljoner svenskar är under 18 år.
- **Språk och minoriteter:** Det officiella språket i Sverige är svenska, och de flesta svenskar talar också engelska. Förutom svenska finns det fem officiella nationella minoritetsspråk, och en bred variation av andra språk talas av den mångfaldiga befolkningen. Finska, serbokroatiska, arabiska, kurdiska, spanska, tyska och persiska är de vanligaste språken efter svenska.
- **Ekonomisk situation:** Precis när den svenska ekonomin började återhämta sig från Covid-19-pandemin, beordrade den ryska presidenten Vladimir Putin en militär invasion av grannlandet Ukraina, vilket ledde till instabilitet i Europa och negativa konsekvenser för den ekonomiska utvecklingen i Sverige och resten av världen, och som förutsågs i MPM2022. Som ett resultat har den ekonomiska tillväxten i Sverige varit lägre än förväntat, och inflationen högre (inflationsnivån var 10,2 procent i december 2022). Arbetslösheten i Sverige ökade med 1,2 procentenheter till 7,6 procent i januari 2023, jämfört med november 2022. BNP i Sverige var 5 926 miljarder SEK (cirka 593 miljoner euro) år 2022, med en minskning på 0,5 procent under fjärde kvartalet 2022 jämfört med föregående kvartal. Under 2022 ökade Sveriges BNP med 2,6 procent.
- **Politisk situation:** Sverige är en parlamentarisk demokrati och den svenska konstitutionen är baserad på fyra grundlagar: Regeringsformen, Successionsordningen, Tryckfrihetsförordningen och Riksdagsordningen. Den svenska riksdagen är enkammarförsamling, och dess ledamöter väljs av svenska folket som är 18 år eller äldre genom proportionell representation och flermansvalkretsar för en fyraårsperiod. Det politiska landskapet i Sverige följer en traditionell vänster-högerdimension. Det senaste svenska riksdagsvalet 2022 resulterade i regeringsförhandlingar mellan Moderata samlingspartiet (M) och representanter från Kristdemokraterna (KD), Liberalerna (L) och Sverigedemokraterna (SD). Genom det s.k. Tidöavtalet kom partierna överens om att Ulf Kristersson (M) skulle bilda en minoritetsregering med Moderaterna, Kristdemokraterna och Liberalerna, och att partierna skulle ha nära samarbete med Sverigedemokraterna. Den 17 oktober 2022 valdes Ulf Kristersson till Sveriges statsminister av den svenska riksdagen med 176 röster för (M, KD, L och SD) och 173 röster emot (S, V, C och MP). Det är första gången som Sverigedemokraterna har direkt inflytande över regeringens politik. Den 18 maj 2022 ansökte Sverige om medlemskap i NATO med brett stöd i den svenska riksdagen.
- **Mediemarknad:** Den ekonomiska situationen återspeglas också i den svenska medieekonomin. Enligt statistik från Sveriges Mediebyråer minskade investeringarna med så mycket som 9,8 procent jämfört med februari 2022 (www.sverigesmediebyraer.se). Detta innebär att den svenska mediebranschen förlorade lite över 100 miljoner kronor i annonsintäkter. Men det finns också ljuspunkter i den svenska medieekonomin. Medier som i stället visar tillväxt är bio, radio och kvällstidningar.

- **Mediereglering:** Den svenska mediesektorn regleras av Tryckfrihetsförordningen och Yttrandefrihetsgrundlagen. Den förra gäller för tryckt media, medan den senare omfattar radio, tv, film och video. De svenska medieföretagen har ett automatiskt konstitutionellt skydd enligt Yttrandefrihetsgrundlagen för sina publikationer online. Sedan 2002 kan även privatpersoner ansöka om ett publiceringsbevis för att erhålla liknande skydd. Radio- och tv-lagen reglerar sändningar, inklusive betal-tv, och omfattar numera även videoupptagningsplattformar, skydd för barn, program av europeiskt ursprung, tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning och reklamregler.

3. Resultat från datainsamlingen: bedömning av riskerna för mediemångfald

Sverige: Riskområden för mediemångfald

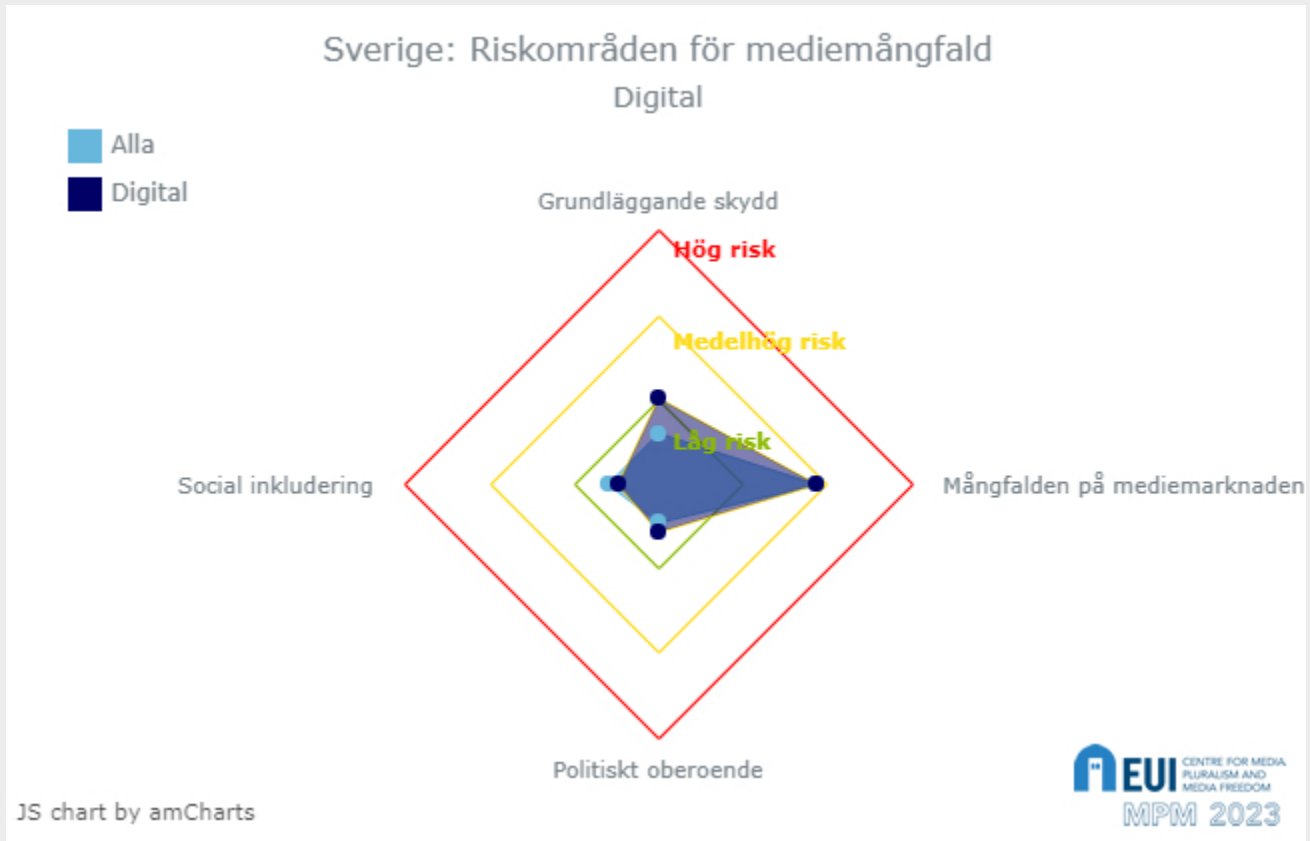

Genomförandet av 2023 års Media Pluralism Monitor (MPM2023) i Sverige visar generellt sett en låg risk för mediemångfalden i landet. Tre områden är förknippade med låg risk: **Politisk oberoende** (15%), **Grundläggande skydd** (20%) och **Social inkludering** (20%). Ett område är dock förknippat med medelhög risk: **Mångfalden på mediemarknaden**, 62%. Den medelhöga risken för mångfalden på mediemarknaden kan tillskrivas koncentrationen av marknaden (både när det gäller medieaktörer och digitala marknader) samt otillräckligt redaktionellt oberoende från kommersiella intressen och ägarinflytande. 75% (15) av indikatorerna visar låg risk, 10% (2) av indikatorerna visar medelhög risk och 15% (3) av indikatorerna visar hög risk.

I allmänhet är resultaten från MPM2023 stabila och har inte förändrats i någon större utsträckning sedan föregående genomförande 2022, men det finns vissa noterbara förändringar. Det finns en positiv förändring när det gäller **Mediernas vitalitet** (från 32% till 14%) och en negativ förändring när det gäller **Skyddet och standarden för journalistkåren** (risken har ökat från 33 till 39% och befinner sig nu inom kategorin medelhög risk). Indikatorn som har förändrats mest i negativ riktning är den som tidigare handlade om koncentrationen och hanteringen av konkurrens online (50% i MPM2022), men som nu istället mäter **Mångfalden på den digitala marknaden** (81% i MPM2023) och har genomgått vissa förändringar (se metodologiska noter ovan).

Fokus på den digitala miljön

Två indikatorer som specifikt riktar sig till den digitala miljön visar en något högre risk på alla områden. Området för **Grundläggande skydd** är förknippat med medelhög risk på 34%, medan området för **Politiskt oberoende** visar en låg risk på 19%. Det finns ingen skillnad mellan det digitala resultatet och det övergripande resultatet för området som mäter **Mångfalden på mediemarknaden**. För området **Social inkludering** är den digitala risken som är förknippad med området lägre, med en låg risknivå på 16%.

När det gäller den 14-procentiga variationen inom området för **Grundläggande skydd** kan detta främst härledas till den reglering som införts för att motverka spridningen av rysk propaganda inom Europeiska unionen. En annan viktig aspekt att betona inom detta område är arbetsvillkoren för journalister. Det förekommer hot och övergrepp mot journalister online, och åtgärder som syftar till att förhindra olaglig övervakning av journalister är inte tillräckliga för att garantera skyddet av journalisternas konfidentialitet. Detta eftersom regleringen innebär att operatörer är skyldiga att spara data för brottsbekämpande ändamål.

Området för **Mångfalden på mediemarknaden** visar knappast någon variation, med endast en 1 procentandels skillnad. Denna lilla variation av en förhållandevis hög risk beror på avsaknaden av regler som föreskriver offentliggörande av ägarinformation och reglerande åtgärder för att förhindra en för hög koncentration av ägande, vilket gäller inte bara för den digitala mediesektorn.

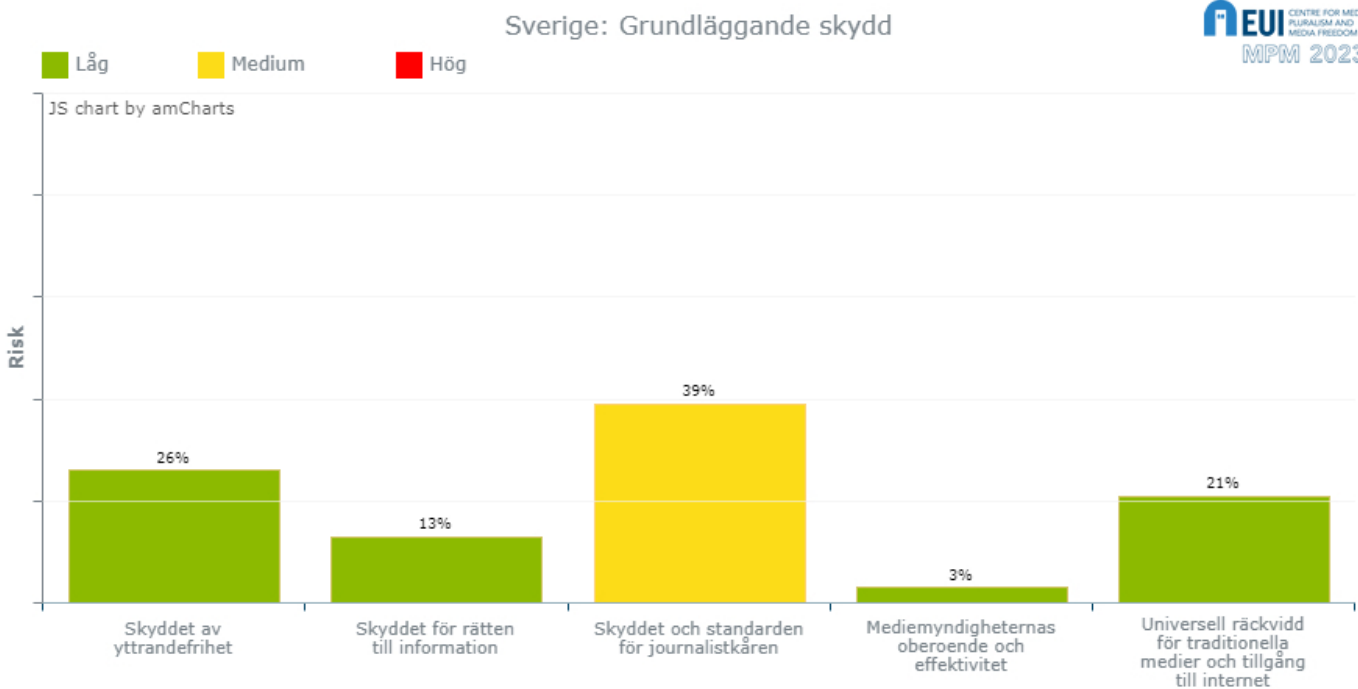
Den högre risken för området **Politiskt oberoende** i den digitala miljön beror främst på otillräckliga regler och transparens för politiska aktörer att rapportera och specificera de utgifter och tekniker som används på online-plattformar.

Slutligen, inom området **Social inkludering**, finns det en betydande skillnad på 17 procentenheter

som beror på avsaknaden av en övergripande strategi för att bekämpa desinformation, samt otillräckliga mekanismer för att rapportera incidenter av hets mot folkgrupp online. Tillämpningen av befintlig lagstiftning och verkställande av överträdelser skulle kunna vara mer effektivt.

3.1. Grundläggande skydd (20% - Låg risk)

Indikatorerna för temaområdet som tillsammans mäter de grundläggande skydd som finns för mediemångfalden representerar grunden för regleringen av mediesektorn i varje modern demokrati. De mäter ett antal potentiella riskområden, bland annat förekomsten och effektiviteten i genomförandet av regleringsåtgärder för yttrandefriheten och rätten till information; statusen för journalister, inklusive deras skydd och förmåga att arbeta; oberoendet och effektiviteten i de nationella tillsynsorgan som fått uppdraget att reglera mediesektorn; samt räckvidden för traditionella medier och tillgången till Internet.

Sverige har en låg risk (20%) inom området för **Skyddet för rätten till information** och är övergripande sett oförändrat jämfört med MPM2022. Om vi dock går bakom den övergripande risknivån och tittar på hur risknivåerna har förändrats för underindikatorerna så har det skett vissa, om än relativt små, förändringar.

Indikatorn som mäter **Skyddet av yttrandefrihet** hamnar på en risknivå på 26%, vilket fortfarande innebär en låg risk men är en försämring med två procentenheter jämfört med MPM2022. Som nämnts i MPM2022 har det svenska mediesystemet en lång regleringstradition för mediernas frihet med två grundlagar som är direkt kopplade till yttrandefriheten inom de svenska medierna: Tryckfrihetsförordningen (SFS, 1949:105) och Yttrandefrihetsgrundlagen (SFS, 1991:1469). Tillsammans med lagen som reglerar individens yttrandefrihet utgör dessa lagar grunden för det svenska mediesystemet. Trots en marginell förändring är det främst en faktor som har ökat riskbedömningen och som är viktig att lyfta fram. Den 1 januari 2023 röstade Sveriges riksdag igenom en grundlagsändring som kriminaliserar spionage vilket i praktiken innebär en inskränkning av tryck- och yttrandefriheten. Det blir därmed en brottslig handling att lämna ut information som kan skada Sveriges relationer med andra stater eller organisationer. Detta innebär en utökad begränsning av yttrandefriheten och dessutom på ett område där transparens är av största vikt, Sveriges internationella relationer. Även om avsikten inte är att lämna ut information till en främmande makt blir offentliggörandet av information om internationella relationer straffbart (till exempel visselblåsare, undersökande journalistik).

Sverige får en låg risknivå för indikatorn som mäter **Skyddet för rätten till information** (13%) och det har inte skett någon förändring jämfört med MPM2022. Det indikerar också att de högre risknivåerna (38%) som uppmättes i MPM2021 förmodligen var tillfälliga. Regleringen för att skydda rätten till information är tydligt

definierade i den svenska grundlagen. På samma sätt framgår de inskränkningar som finns med hänsyn till skyddet av integritet och sekretess tydligt. Sverige följer också Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (SFS, 1994:1219). Den svenska riksdagen antog också en ny lag den 29 september 2021 för att genomföra EU:s direktiv om visselblåsning (SFS, 2021:890). Den nya lagen verkar ha haft en positiv effekt, men det är fortfarande för tidigt att bedöma dess effektivitet.

Indikatorn som avser **Skyddet och standarden för journalistkåren** är nu förknippad med en medelhög risk, med en risknivå på 39%, vilket är sex procentenheter högre risk än föregående år. Jämfört med andra delar av världen åtnjuter svenska journalister mycket gynnsamma arbetsvillkor. Dock har nyligen genomförda studier visat att en betydande del av svenska journalister utsätts för hat, hot och förolämpningar. I en studie genomförd av Lunds universitet och Högskolan i Halmstad uppgav 70 procent av deltagarna att de blivit utsatta för förolämpningar, medan 23 procent rapporterade att de utsatts för olagliga hot under de senaste tre åren (Svensson & Björkenfeldt 2021). En tidigare undersökning från Göteborgs universitet visade att något över fyra av tio journalister som hade blivit hotade avstod från att rapportera om vissa ämnen, personer eller grupper på grund av den upplevda risken för ytterligare hot (Löfgren-Nilsson 2019).

Indikatorn som mäter **Mediemyndigheternas oberoende och effektivitet** har en oförändrad risknivå på 3%. Sverige har än så länge en väletablerad och robust reglering för att skydda oberoendet hos Myndigheten för press, radio och tv, vilket minskar risken för otillbörlig påverkan från politiska och kommersiella intressen (SFS, 2007:515; SFS, 2010:1062). Mediemyndigheten består av en ordförande, sex ledamöter och fyra suppleanter, som alla utses av den svenska regeringen. De är inte politiskt tillsatta utan kommer istället från olika bakgrunder inom mediebranschen och akademien. Ordföranden i styrelsen måste vara, eller ha erfarenhet från att ha varit domare i svensk domstol. Mediemyndighetens uttryckliga uppdrag är att värna om yttrandefrihet, mångfald, oberoende och tillgänglighet. För att uppnå detta granskar mediemyndigheten om radio- och tv-sändningar följer de regler som anges i sändningstillstånden och i Radio- och tv-lagen.

Slutligen så har Sverige har en låg risknivå på indikatorn för **Universell räckvidd för traditionella medier och tillgång till internet** (21%) och är därmed oförändrad jämfört med MPM2022. Den allmänna täckningen av både public service-medier och privata medier regleras genom sändningstillstånd, Radio- och tv-lagen (SFS, 2010:696) och Yttrandefrihetsgrundlagen (SFS, 1991:1469). I kombination med väletablerad infrastruktur och överkomlig tillgång till information och kommunikationsteknik säkerställer detta allmän täckning av traditionella medier och tillgång till internet över hela Sverige.

Fokus på den digitala miljön

Sverige har en låg digital risk (34%) inom området för **Skyddet för rätten till information**. Den nuvarande risknivån kategoriseras fortfarande som låg risk, men den har försämrats med sex procentenheter jämfört med MPM2022. Yttrandefrihet online är väl definierad i svensk lagstiftning och följer internationella och regionala mänskliga rättighetsstandarder. Det svenska regelverket omfattar detaljerade lagar som täcker både kränkningar av rättigheter online och offline. Svenskarna har också tillgång till effektiva rättsliga åtgärder för att hantera överträdelser. Lagen om elektronisk kommunikation (SFS, 2003:389) och lagen om insamling av uppgifter om elektronisk kommunikation i brottsbekämpning och underrättelsetjänst (SFS, 2012:278) reglerar internetleverantörernas filtrering och borttagning av online-innehåll.

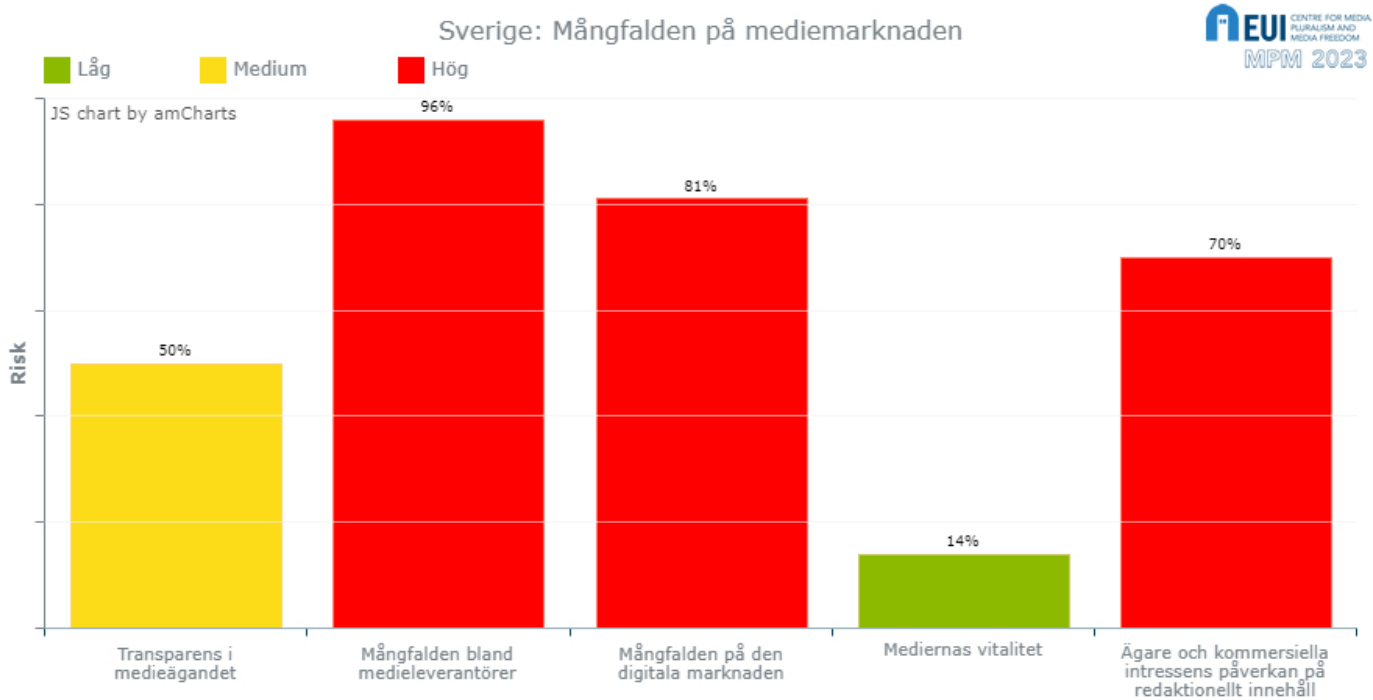
Sverige har ett starkt rättsligt ramverk och en tradition av att lita på sina medborgare och deras förmåga att kritiskt utvärdera information från olika mediekällor. Därför är det särskilt oroande när detta förtroende undermineras. I mars 2022 antog Europeiska unionens råd en förordning som förbjuder de ryska statligt kontrollerade mediekanalerna Russia Today och Sputnik från att sända i EU. Denna förordning gäller också i Sverige, där Post- och telestyrelsen (PTS) är tillsynsmyndigheten. PTS tolkade lagstiftningen på så sätt att "blockering av innehåll på nätverk kan vara i strid med den svenska principen om nätneutralitet. Dock tillåter denna princip blockering om det krävs, t.ex. för att uppfylla EU:s krav. Den nuvarande förordningen skapar en sådan undantagssituation." Detta är inget annat än en form av censur av online-innehåll i Sverige, även om det är påbjudet av Europeiska unionens råd. Detta är djupt oroande.

Ytterligare en aspekt som förtjänar uppmärksamhet är skyddet av journalister online. I MPM2022 lyftes det fram att Sveriges riksdag har uttryckt sitt stöd för förslag 2018/19:2026, som syftar till att stärka det digitala skyddet för hotade journalister och har framfört detta budskap till den svenska regeringen. Detta överensstämmer med rekommendationerna från organisationer som Reportrar utan gränser, som betonar behovet av att införa lagar som möjliggör ökad straffbarhet för näthat riktat mot journalister och kräver att online-plattformar tar ett större ansvar för det innehåll som delas på deras plattformar, särskilt spridningen av hot och hat.

Det finns också fall där lagar som är avsedda att förbättra den digitala säkerheten oavsiktligt har gjort det svårare för journalister att utföra sina uppgifter. Ett exempel på detta är kravet på att operatörer ska spara data för brottsbekämpande ändamål, vilket tvingar operatörerna att lagra data och hålla den tillgänglig för polisen. Det finns emellertid ingen garanti för att information som skyddas av journalisters tystnadsplikt inte kommer att sparas och lämnas ut till rättsvårdande myndigheter. Medan det finns rättsligt skydd för journalistiskt förtroende i annan reglering, finns det alltså inget jämförbart skydd när det gäller datalagring.

3.2. Mångfalden på mediemarknaden (62% - Medelhög risk)

Indikatorerna som tillsammans mäter mångfalden på mediemarknaden undersöker förekomsten och effektiviteten i implementeringen av de bestämmelser som styr öppenhet och offentliggörande av medieägande. Utöver detta, säger de också något om förekomsten och effektiviteten hos de lagar och regler som används för att begränsa horisontell och vertikal ägarkoncentration och den roll som konkurrenslagstiftning och kontrollen av det statliga stödet spelar för att skydda och värna mediemångfalden. De fungerar även till att utvärdera lönsamheten på mediemarknaden samt om och i så fall i vilken utsträckning kommersiella krafter, inklusive medieägare och annonsörer, påverkar redaktionella beslut.

Totalt sett har Sverige en medelhög risk (62%) inom området för **Mångfalden på mediemarknaden**, vilket visar samma risknivå men med en högre procent risk jämfört med föregående år. De fem indikatorerna som omfattar området har risknivåer mellan 14 och 96%. Sverige har hög risk på indikatorn för **Mångfalden bland medieleverantörer** (96%), **Mångfalden på den digitala marknaden** (81%) och **Ägare och kommersiella intressens påverkan på redaktionellt innehåll** (70%).

Indikatorn som berör **Transparens i medieägandet** har en medelhög risk på 50%. Som nämnts i tidigare kan risknivån härledas till frånvaron av specifika regler angående transparens för medieföretag i Sverige. Även om alla företag är skyldiga att följa allmänna regler som anges i den svenska lagen om ekonomiska förbindelser, även känd som Transparenslagen (SFS, 2005:590), som kräver transparens i ägarstrukturer, och konkurrenslagen (SFS, 2008:579), som reglerar ägarkoncentration, behandlar detta bara frågan delvis. Som ett resultat finns en risk att den svenska regleringen är otillräcklig för att effektivt säkerställa mediemångfald. Dock ändrades Radio- och tv-lagen i mars 2023 och innebär att det numera finns ännu tydligare krav på offentliggörande av information som berör medieägarstrukturer och omfattar alla audiovisuella medier och radiosändningstjänster i Sverige.

I relation till detta har Sverige en hög risknivå för indikatorn **Mångfalden bland medieleverantörer** (96%), vilket tydligt framgår av det tidigare nämnda problemet. Även om detta inte är en förändring från föregående år kvarstår den höga risken. Koncentrationen av nyhetsmedier i Sverige regleras av Radio- och tv-lagen (SFS, 2010:696, kapitel 4, paragraf 11 och 15, samt kapitel 13, paragraf 27-28), sändningstillstånden, samt

den allmänna konkurrenslagstiftningen. Men en närmare undersökning av kriterierna för mediekoncentration visar att mer behöver göras. Som noterats i tidigare MPM-implementeringar är formuleringar som "äggande får inte förändras mer än i begränsad omfattning" i Radio- och tv-lagen otillräcklig för att säkerställa rimliga nivåer av koncentration av nyhetsmedier.

Indikatorn för **Mångfalden på den digitala marknaden** resulterar i en hög risknivå (81%) och utgör en märkbar försämring sedan MPM2022. Samtidigt är det viktigt att notera att underkategorierna för denna indikator har förändrats sedan MPM2022. En av de främsta utmaningarna med denna indikator är den begränsade tillgången till tillförlitliga data. Trots detta är det värt att notera att regleringen av mediekoncentrationen online, som lyfts fram i tidigare MPM-implementeringar, inte enbart riktar sig till svenska medieföretag. Den svenska konkurrenslagen (SFS, 2008:579) omfattar istället ägarkoncentration för alla svenska företag, utan några sektorspecifika undantag för medier. Detta innebär också en risk för att den befintliga konkurrenslagstiftningen helt enkelt inte är fullt anpassad för att möta utmaningarna som det digitala medielandskapet innebär.

Sverige har en låg risknivå för indikatorn för **Mediernas vitalitet** (14%) med positiva resultat som kan kopplas till digitala medier. Risknivån bör dock tolkas med viss försiktighet, eftersom uppgifter om intäktsutvecklingen för den svenska mediemarknaden under 2022 ännu inte var tillgänglig när den här rapporten skrevs. Indikatorerna för sektorspecifika intäkter räknades därför inte med vid bedömningen av risknivån. Enligt den senaste rapporten från Reuters Institute har Sverige (tillsammans med Norge) upplevt den högsta tillväxten när det gäller betalning för nyheter online (Reuters Institute, 2022). Denna trend återspeglas även i andra rapporter, som indikerar att allt fler svenskar vänder sig till streamingtjänster för audiovisuellt innehåll, online-radio, podcasts och digitala tidningar. Den digitala utvecklingen har öppnat nya möjligheter för mediefinansiering och reklaminvesteringar. Nackdelen är dock att dessa investeringar inte nödvändigtvis gynnar svenska medieföretag, utan istället går till globala webbföretag och sociala medienätverk. Som en följd förlorar svenska medier intäkter samtidigt som de konkurrerar med globala aktörer för att behålla sin publikandel.

Sverige har slutligen en hög risknivå på indikatorn för **Ägare och kommersiella intressens påverkan på redaktionellt innehåll** (70%), vilket är en försämring jämfört med MPM2022. Journalister och alla medlemmar i Svenska Journalistförbundet (SJF) är bundna av professionella regler som inkluderar åtgärder för att upprätthålla oberoende och opartiskhet. Överträdelse av dessa regler kan rapporteras till journalisternas etiknämnd inom tre månader efter händelsen. Som noterats i tidigare MPM-implementeringar är det emellertid även fortsatt en utmaning att fastställa gränsen mellan reklamartiklar och redaktionellt innehåll. Dessa otydliga gränser riskerar att underminera trovärdigheten hos mediekanaler, det är fortfarande svårt för svenskar att skilja på reklam och redaktionellt innehåll.

Fokus på den digitala miljön

Den digitala risknivån för **Mångfalden på mediemarknaden** är 62%, samma nivå som den övergripande risken. Den har ökat jämfört med MPM2022. Huvudorsaken till försämringen är relaterad till den nya indikatorn för **Mångfalden på den digitala marknaden**, som ersätter indikatorn "**Plattformar och konkurrens online**" (se metodologiska noter ovan).

Det finns två myndigheter som ansvarar för att övervaka ägarrestriktioner och hantera klagomål i Sverige. Myndigheten för press, radio och tv är huvudsakligen ansvarig för att övervaka medieföretag,

medan Konkurrensverket övervakar alla svenska företag. Trots att dessa två myndigheter existerar finns det för närvarande inga mediespecifika regler som förbjuder en hög nivå av ägande. Som ett resultat är alla företag, oavsett sektor, föremål för samma hantering.

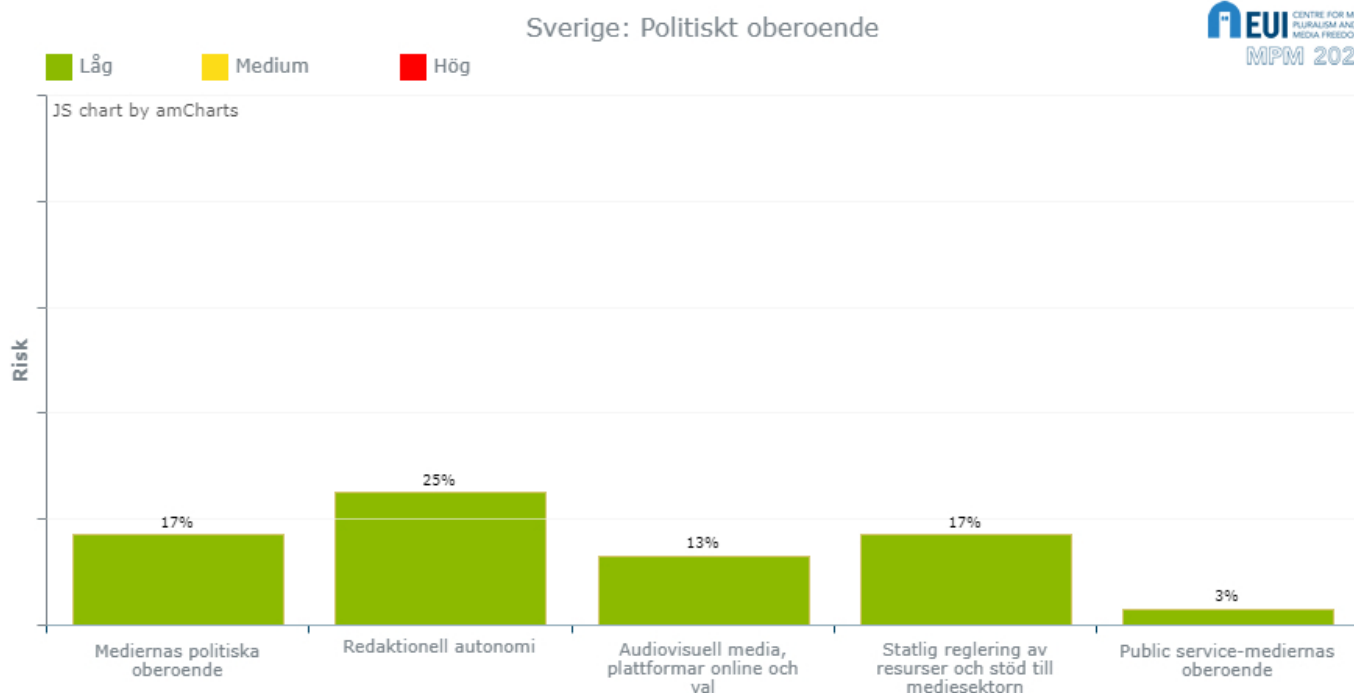
Publikkoncentrationen digitalt är hög, där de fyra första aktörerna (Alphabet-Google, Meta, Aftonbladet och Expressen) samlar nästan 70% av den månatliga trafiken. Tillämpningen av EU-direktivet 2019/790 om upphovsrätt och närstående rättigheter röstades igenom av svenska Riksdagen i november 2022.

Samtidigt har det skett en positiv utveckling avseende frågan om mångfald på den digitala mediamarknaden. Den 16 september 2022 föreslog den Europeiska kommissionen en förordning som är tänkt att etablera en mer enhetlig ram för medietjänster på den inre europeiska marknaden, den så kallade European Media Freedom Act. Förordningen åtföljs av en rekommendation till medlemsländer och medieföretag som fokuserar på att skydda redaktionell oberoende och säkerställa transparens i ägarförhållanden. Förslaget kommer troligtvis att beaktas under Sveriges EU-ordförandeskap från 1 januari till 30 juni 2023, men eftersom ingen lag ännu är på plats är den digitala risknivån för denna indikator oförändrad.

3.3. Politiskt oberoende (15% - Låg risk)

Indikatorerna för temaområdet som fångar upp politiskt oberoende omfattar förekomsten av och hur effektiv regleringen är när det gäller politisk partiskhet och politisk kontroll över medier, nyhetsbyråer och distributionsnät. De handlar också om förekomsten och hur effektiv självregleringen är för att säkerställa ett redaktionellt oberoende. Dessutom utvärderar de påverkan från staten (och mer allmänt, från den politiska makten) på mediemarknaden och de oberoende public service-medierna. Vidare omfattar temaområdet förekomsten och effektiviteten av (själv)reglering för att säkerställa redaktionellt oberoende och tillgänglighet till en mångfald av politisk information och åsikter särskilt under valrörelser.

Sverige har en låg risk (15%) när det gäller **Politiskt oberoende**, vilket är en försämring sedan MPM2022. De fem indikatorerna som omfattar området har en risknivå mellan 3 och 25%, vilket ligger inom intervallet för låg risk.

Indikatorn som behandlar **Mediernas politiska oberoende** har en låg risk (17%) och är en positiv förändring sedan riskbedömningen i MPM2022. Trots det lägre värdet är risken fortfarande främst kopplad till avsaknaden av reglering snarare än faktiska oegentligheter. Vissa digitala medieplattformar förlitar sig på statliga bidrag för sin överlevnad, vilket potentiellt skulle kunna äventyra deras oberoende. Hittills har det dock inte förekommit några fall av intressekonflikter mellan medieägare och styrande partier, partigrupper eller politiker.

Indikatorn som mäter **Redaktionell autonomi** har en låg risk (25%), och även om det ligger inom gränserna för en låg riskbedömning är det något som är värt att uppmärksamma. Den svenska Tryckfrihetsförordningen (SFS, 1949:105) reglerar autonomi vid utnämningar och uppsägningar av chefredaktörer. Dessutom har ett betydande antal medie- och journalistorganisationer, såsom Sveriges Radio AB (SR), Sveriges Television AB (SVT) och Utbildningsradion AB (UR), Publicistklubben (PK), Svenska Journalistförbundet (SJF), Svenska Tidningsutgivareföreningen (TU) och Sveriges Tidskrifter samarbetat för att utveckla flera självreglerande och frivilliga uppförandekoder för att säkerställa redaktionellt oberoende, vilket majoriteten av svenska medier också följer.

Sverige har en låg risk (13 %) för indikatorn som mäter **Audiovisuell media, plattformar online och val**. Medieundersökningen, som har genomförts under varje riksdagsval i Sverige sedan 1979, visar att både

public service-medier och kommersiella medier generellt sett ger proportionella och opartiska representationer (Johansson & Strömbäck, 2019). Dock finns det en hög risk kopplad till avsaknaden av reglerna för politiska partier, kandidater och listor som konkurrerar i val när det gäller att rapportera kampanjutgifter på plattformar online på ett transparent sätt. Samtidigt visar den tillsyn som genomförts av Integritetsskyddsmyndigheten (IMY) att det inte finns några fall som visar att personuppgifter använts av politiska partier under svenska valkampanjer. Men det pekar ändå på behovet av specifika regler för att säkerställa transparens när det gäller kampanjutgifter och tekniker som används i politiska kampanjer online.

Sverige har en låg risk (17 %) för indikatorn som mäter **Statlig reglering av resurser och stöd till mediesektorn**. Detta område inkluderar mått på om statlig annonsering fördelas på ett rättvist och transparent sätt till mediekanaler. Det finns vissa kriterier för statlig annonsering som regleras i Marknadsföringslagen (SFS, 2008:486), men eftersom reglerna inte fullständigt tar upp transparensen för den statliga annonseringen är det också svårt att avgöra om den fördelas på ett rättvist sätt till olika mediekanaler. Mediestödet är en omfattande åtgärd som syftar till att stödja innovation och utveckling av lokal journalistik i områden med otillräcklig eller svag nyhetsbevakning. Bidragen är teknikneutrala och är tillgängliga för allmänna nyhetsmedier oavsett deras innehåll eller distribution. Det innebär att mediekanaler utöver tryckta tidningar också är berättigade att ansöka om stöd.

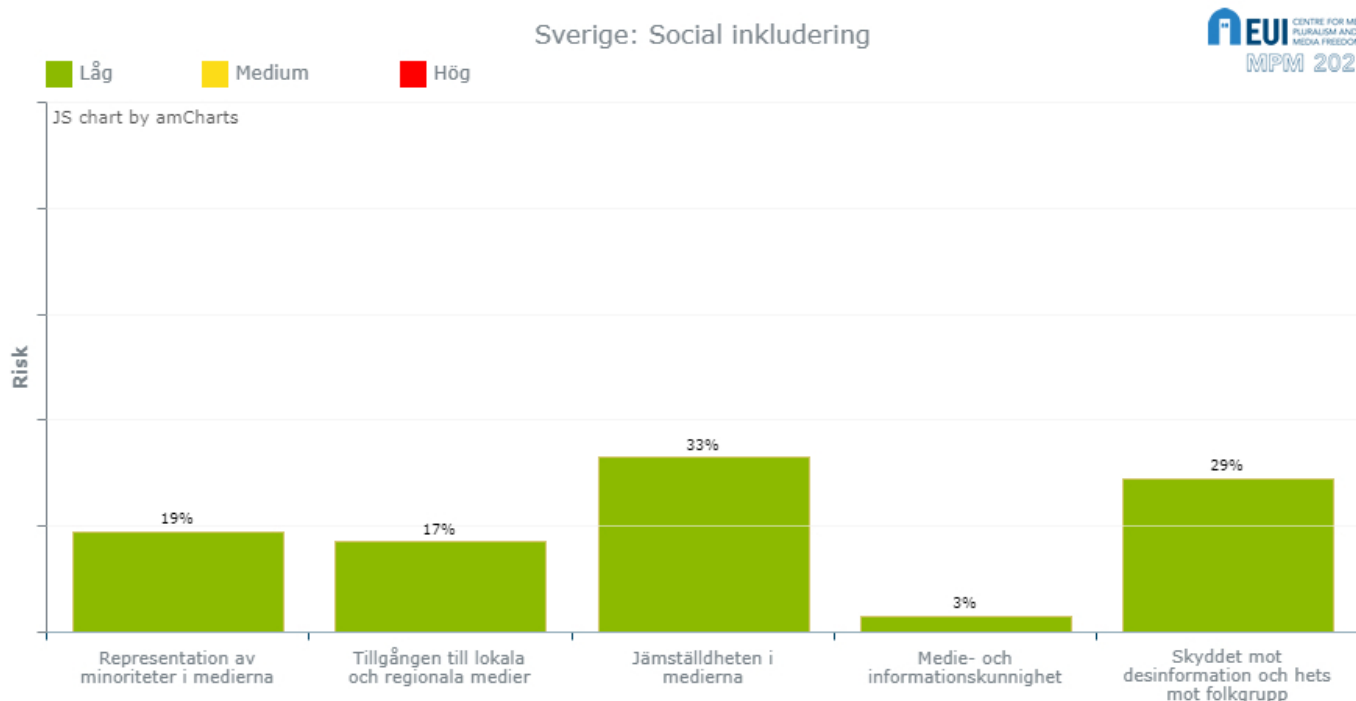
Slutligen visar indikatorn som mäter **Public service-mediernas oberoende** en låg riskpoäng (3 %) och är oförändrad jämfört med MPM2022. De svenska public service-bolagen regleras av sändningstillstånd som säkerställer att deras verksamhet är oberoende både från ekonomiska intressen och från staten. Dessutom regleras svensk public service av Radio- och tv-lagen (SFS, 2010:696) och Yttrandefrihetsgrundlagen (SFS, 1991:1496). Tillsättningsförfarandena för styrelser och ledning inom svensk public service är tydligt definierade och möjliggör också deras oberoende. Det har heller inte förekommit konflikter eller fall av tvister gällande tillsättningar eller uppsägningar av chefer och styrelsemedlemmar inom svensk public service.

Fokus på den digitala miljön

Den digitala risknivån för området **Politiskt oberoende** hamnar på 19 %. För närvarande finns det ingen direkt politisk kontroll över digitala inhemska medier i Sverige. Men som tidigare nämnts utgör bristen på specifik reglering kring transparensen av kampanjutgifter på plattformar online för politiska partier, kandidater och listor som deltar i svenska val en potentiell risk. Denna brist på reglering gäller även transparensen kring teknikerna som används i politiska kampanjer online. Även om detta inte nödvändigtvis innebär att nyhetsmedierna är partiska så belyser det potentiella risker inom detta område. Därför finns det ett behov av en mer omfattande strategi för att säkerställa transparensen under svenska valkampanjer och andra politiska kampanjer online. Det kan innefatta införandet av riktlinjer eller regler som kräver att politiska aktörer måste redovisa sina kampanjstrategier och vart pengarna som finansierar kampanjer online kommer från. Dessutom kan det vara fördelaktigt att erbjuda utbildning och pedagogiska resurser för att hjälpa medier och allmänheten att bättre förstå digitala mediers roll inom politik, spridandet av information och de potentiella risker som är förknippade med den.

3.4. Social inkludering (20% - Låg risk)

The Social Inclusiveness area focuses on the access to media by specific groups in society: minorities, local and regional communities, women and people with disabilities. It also examines the country's media literacy environment, including the digital skills of the overall population. Finally, it also includes new challenges arising from the uses of digital technologies, which are linked to the Protection against disinformation and hate speech.

I genomsnitt har Sverige en låg risknivå (20%) inom området **Social inkludering**, vilket innebär en nedgång med 2 procentenheter jämfört med föregående år. De fem indikatorer som ingår i detta område har risknivåer mellan 3 och 42%.

Sverige har en låg risknivå (19%) på indikatorn för **Representation av minoriteter i medierna** och är tre procentenheter lägre risk jämfört med MPM2022. Svenska public service-medier har ansvaret att tillgodose behoven hos personer med funktionsnedsättningar samt språkliga och etniska minoriteter i landet. I Sverige har sociala och kulturella grupper garanterad tillgång till sändningstid i public service-mediernas kanaler. De svenska sändningstillstånden för public service-medierna inkluderar villkor om sändningstid för de fem minoritetsspråken: samiska, finska, meänkieli, romani chib och jiddisch. Genom avtal med SR och UR sänder SVT nyheter på finska och samiska, medan SR sänder nyhetsprogram på romani chib och meänkieli (SVT, 2022). PSM:s charter/licens för åren 2020-2025 kräver uttryckligen att sändare ska tillhandahålla nyheter till ett ökat antal minoritetsgrupper inom landet.

Indikatorn för **Tillgången till lokala och regionala medier** har en låg risknivå (17%) och innebär en oförändrad risk jämfört med tidigare MPM2022. I Sverige omfattar oberoendet för lokala och regionala medier både mångfald i medieinnehåll och medieaktörer. De svenska public service-medier har en överenskommelse om att erbjuda ett brett utbud av program som speglar hela landets mångfald och kännetecknas av hög kvalitet, mångsidighet och relevans, med tillgänglighet för alla.

Sverige har en låg risknivå för indikatorn **Jämställdheten i medier** (33%), vilket är en högre risknivå jämfört med MPM2022. Liksom för andra indikatorer som används i genomförandet av MPM2023 har underkategorierna för att mäta jämställdhet i medier förändrats sedan föregående MPM2022, vilket gör jämförelser svåra. Den svenska mediesektorn regleras av svensk lag om lika rättigheter (SFS, 2008:567).

Sändningstillstånden innehåller även tydligare krav på programinnehåll för att främja mångfald och jämlikhet, vilket tolkas som en balanserad representation av kvinnor och män i praktiken. Dessutom har public service-medierna en omfattande jämställdhetspolicy som omfattar både personalfrågor och programinnehåll.

Indikatorn för **Medie- och informationskunnighet** ger en låg risknivå i Sverige (3%), vilket är en förbättring med 5 procentenheter jämfört med MPM2022. Den svenska regeringen har gett Medierådet i uppdrag att öka medie- och informationskunnigheten hos svenska folket genom att förbättra samarbeten och aktiviteter på området. Uppdraget innebär att etablera nätverk för aktörer som arbetar med frågor som berör medie- och informationskunnighet, bygga plattformar för kunskap och informationsförmedling, kartlägga vidare utveckling inom medie- och informationskunnighetsområdet och utvidga myndighetens resurser för medie- och informationskunnighet.

Slutligen får Sverige låg risk på indikatorn för **Skyddet mot desinformation och hets mot folkgrupp** (29%). Hets mot folkgrupp behandlas i Yttrandefrihetsgrundlagen (SFS, 1991:1469) och i kapitel 5 i den så kallade Brottsbalken (SFS, 1962:700). Som det framgår av tidigare MPM-implementeringar är det viktigt att poängtera att frågan om desinformation och hets mot folkgrupp måste betraktas i ljuset av de plattformar som används och de utmaningar som är förknippade med att hålla individer ansvariga för sina handlingar online. Även om svensk lagstiftning möjliggör att internetleverantörer kan hållas ansvariga personer bakom desinformation och hets mot folkgrupp inte kan ställas till svars, tillämpas den fortfarande alltför sällan.

Fokus på den digitala miljön

Sverige får en låg digital risk (16%) inom området **Social inkludering**. Det är viktigt att notera att fokus för att mäta digitala risker inom detta område har förskjutits från skyddet mot förtal och kränkningar till skyddet mot desinformation och hets mot folkgrupp sedan MPM2022.

Som tidigare nämnts behandlas hets mot folkgrupp i Yttrandefrihetsgrundlagen (SFS, 1991:1469) och i kapitel 5 av Brottsbalken (SFS, 1962:700). Dock saknar Sverige för närvarande specifik reglering som syftar till att motverka desinformation. Istället regleras desinformation indirekt genom sändningstillstånd och statligt stöd till medier, samt genom initiativ för att främja medie- och informationskunnigheten bland de svenska medborgarna. Det finns flera exempel på samarbeten mellan olika aktörer för att motverka desinformation. Under förra årets valrörelse samarbetade exempelvis Myndigheten för psykologiskt försvar med Meta, ägaren till Facebook och Instagram, för att motverka spridningen av desinformation och påverkanskampanjer. Den svenska mediebranschen har också vidtagit olika initiativ för faktakontroll. Vissa pågår kontinuerligt, som Källkritikbyrå.se, medan andra äger rum under specifika händelser som politiska debatter och under valrörelser, som Faktiskt.se. Trots dessa insatser är bristen på specifika lagar som syftar till att motverka desinformation i Sverige oroande, särskilt med tanke på utvecklingen av säkerhetsläget i Europa och de möjligheter som finns att sprida desinformation digitalt. Det finns därför ett behov av att Sverige utvecklar en mer omfattande strategi för att hantera desinformation och dess effekter på samhället.

4. Slutsatser

Genomförandet av datainsamlingen för Media Pluralism Monitor 2023 visar att Sverige generellt sett har en låg risk för mediemångfalden. Det finns dock vissa områden som utgör en hög risk och andra områden som behöver hållas under uppsikt, eftersom utvecklingen tycks gå åt fel håll.

Inom området för **Grundläggande skydd** finns indikationer på att viktiga värden som är förknippade med mediemångfald och mediefrihet utmanas. Detta beror nödvändigtvis inte på någon explicit fientlighet gentemot demokratiska värden, utan på att ett alltmer osäkert säkerhetspolitiskt läge, inklusive en allvarlig krigssituation i Europa. Som ett resultat är grundläggande friheter och rättigheter som en gång togs för givet inte längre lika självklara. För Sverige handlar detta dock mer om en långsam och gradvis försämring med en risk för en ytterligare utveckling i fel riktning.

Ett område som kräver noggrann uppmärksamhet är förändringar i lagstiftningen som har en direkt eller indirekt påverkan på medier och journalistik. Till exempel begränsar den nyligen antagna grundlagsändringen yttrandefriheten genom att göra avslöjanden som berör Sveriges relationer med andra stater eller organisationer straffbart. Detta kan ha betydande konsekvenser för visselblåsare och undersökande journalistik, särskilt inom områden där transparens är helt avgörande. Ett annat exempel är EU:s förordning som förbjuder de ryska statligt kontrollerade mediekanalerna Russia Today och Sputnik från att sprida sitt innehåll inom EU. Detta trots Sveriges starka rättsliga ramverk och tradition av att lita på medborgarnas förmåga att själva kunna kritiskt utvärdera information från olika mediekällor. Det är därför viktigt att upprätthålla detta ramverk. Slutligen finns det fall där lagar avsedda att stärka digital säkerhet oavsiktligt kan hindra journalister från att utföra sina arbetsuppgifter.

- Sverige behöver stärka och upprätthålla den reglering som stödjer och främjar mediemångfald och mediefrihet. Det kan innebära att granska och förändra beslutad lagstiftning som riskerar att begränsa yttrandefriheten eller inskränkningar av journalisters möjlighet att utföra sina arbetsuppgifter. Dessutom är det avgörande att vara vaksam inför en ytterligare försämring av grundläggande friheter och rättigheter, och att aktivt hantera eventuella framväxande utmaningar för mediemångfald och mediefrihet.

Inom området **Marknadspluralism** är risknivån för Sverige relativt hög på grund av avsaknaden av specifika regler kring transparensen i ägandet av medier. Denna brist på transparens hindrar mångfalden av mediekanaler och representationen av olika röster och perspektiv, och i förlängningen en risk för partisk rapportering och brist på redaktionell oberoende. De risker som är förknippade med avsaknaden av transparens i medieägandet har betonats i flera MPM och är även fortsatt en utmaning som Sverige behöver ta itu med för att säkerställa fortsatt vitalitet och mångfald i det svenska medielandskapet. Genom att införa tydliga och effektiva regler för transparens i medieägandet kan man förebygga koncentration av medieägar och öka mångfalden av mediekanaler, vilket i slutändan främjar en sund och pluralistisk mediemiljö.

- Den föreslagna European Media Freedom Act innehåller flera krav för medlemsländer, medieföretag och andra intressenter som verkar på den europeiska mediemarknaden. Syftet är att säkerställa

allmänhetens rätt att få tillgång till olika fria och oberoende medier. Om förslaget godkänns skulle den föreslagna lagstiftningen leda till positiva förändringar inom detta område i Sverige. Genom att implementera de krav som anges i lagen kan Sverige arbeta för att säkerställa mediemångfald och en pluralistisk mediemiljö som främjar ett fritt utbyte av information och idéer. Dessutom skulle ratificeringen av lagen visa Sveriges engagemang för att upprätthålla mediernas frihet och skydda allmänhetens rätt att få tillgång till olika mediekällor.

Området för **Politisk oberoende** fortsätter att vara det område med lägst risk i Sverige. Detta beror bland annat på att digitala medier i Sverige verkar utan direkt politisk kontroll. Det finns emellertid en brist på specifika regler både vad gäller transparensen kring hur mycket pengar som de politiska aktörerna satsar i valkampanjer och kring vilka tekniker som används i valkampanjer online. Denna brist på reglering utgör en potentiell risk för det politiska oberoendet, även om det inte nödvändigtvis innebär att nyhetsmedier är partiska i sin rapportering. För att minska denna risk är det viktigt för Sverige att införa en tydlig reglering.

- För att hantera detta behövs det tas fram en tydlig reglering som gör att politiska aktörer måste offentliggöra sina kampanjstrategier och budgetfördelningar online. Detta skulle bidra till att öka möjligheterna till ansvarsutkrävande och underlätta för allmänheten att fatta välinformerade beslut vid val.

Sverige har låg risk på alla indikatorer inom området **Social inkludering**. Dock finns det en potentiell risk som är relaterad till bristen på regler som hanterar desinformation, vilket är den första delen av indikatorn som mäter **Skyddet mot desinformation och hets mot folkgrupp**. Även om hets mot folkgrupp är reglerat i Sverige är avsaknaden av specifika lagar som syftar till att motverka desinformation oroande, särskilt med tanke på de växande digitala riskerna som är förknippade med desinformation. För att minska denna risk kan det vara nödvändigt att utveckla riktlinjer eller regler som fokuserar på att motverka desinformation och ytterligare främja medie- och informationskunskap i Sverige.

- Sverige behöver utveckla en mer omfattande strategi för att hantera desinformation och dess effekter på det svenska samhället. Detta bör innefatta införandet av mer specifika regler för att motverka desinformation och säkerställa transparens, särskilt med tanke på de ökande digitala riskerna.

5. Litteratur

- Johansson, Bengt och Jesper Strömbäck. 2019. Kampen om mediebilden – nyhetsjournalistik i valrörelsen 2018. Stockholm: Institutet för mediestudier.
- Löfgren-Nilsson, Monica. 2019. Fortsatt hat och hot mot svenska journalister. JMG, Göteborgs universitet. SFS, 1949:105. Tryckfrihetsförordning [Freedom of the Press Act]. Stockholm: Ministry of Justice.
- SFS, 1991:1469. Yttrandefrihetsgrundlag [Law on Freedom of Expression]. Stockholm: Ministry of Justice.
- SFS, 1994:1219. Lag om den europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna [Act on the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms]. Stockholm: Department of Justice.
- SFS, 2005:590. Lag om finansiella förbindelser [Law of Financial Relations]. Stockholm: Ministry of Enterprise and Innovation.
- SFS, 2007:515. Myndighetsförordning [Government Regulation]. Stockholm: Ministry of Finance.
- SFS, 2008:567. Diskrimineringslag [Discrimination Act]. Stockholm: Ministry of Employment.
- SFS, 2008:579. Konkurrenslag [Competition Act]. Stockholm: Ministry of Enterprise and Innovation.
- SFS, 2010:696. Radio- och tv-lag [Radio and Television Act]. Stockholm: Ministry of Culture.
- SFS, 2010:1062. Förordning med instruktion för Myndigheten för press, radio och tv [Regulation with instructions for the Press, Radio and Television Authority]. Stockholm: Ministry of Culture.
- SFS, 2012:278. Lag om inhämtning av uppgifter om elektronisk kommunikation i de brottsbekämpande myndigheternas underrättelseverksamhet [Act of the collection of data on electronic communication in the law enforcement intelligence]. Stockholm: Ministry of Justice.
- Svensson, Mañs and Oscar Björkenfeldt. 2021. Hot och hat mot journalister. Preliminär sammanställning av webbundersökning. Högskolan i Halmstad: Rättssociologiska institutionen.
- SVT. 2022. Sveriges Televisions public service-redovisning 2022 [Accounting Report for Sveriges Television 2022] Stockholm: Sveriges Television AB.
- Reuters Institute. 2022. Digital News Report 2022. Oxford University.

APPENDIX I. LANDSGRUPP

Förnamn	Efternamn	Position	Institution	MPM2023 CT Ledare
<i>Mathias</i>	<i>A. Färdigh</i>	<i>Senior Lecturer, Director of Studies</i>	<i>Department of Journalism, University of Gothenburg</i>	X

APPENDIX II. EXPERTGRUPP

Expertgruppen består av specialister med omfattande kunskaper och erkänd erfarenhet inom medieområdet. Expertgruppens roll var att granska landsteamets svar på 16 variabler av de 200 som ingår i MPM2023. Syftet med att konsultera erkända experter var att maximera objektiviteten i svaren på variabler vars utvärdering kunde anses vara subjektiv, och därför säkerställa noggrannheten i de slutliga resultaten av MPM. Det är dock viktigt att betona att den slutliga landsrapporten inte nödvändigtvis återspeglar de individuella åsikterna hos de experter som deltog. Den representerar endast åsikterna hos det nationella landsteam som genomförde datainsamlingen och författade rapporten.

Förnamn	Efternamn	Position	Institution
<i>Jesper</i>	<i>Strömbäck</i>	<i>Professor</i>	<i>Department of Journalism, Media and Communication, University of Gothenburg</i>
<i>Mart</i>	<i>Ots</i>	<i>Associate Professor</i>	<i>MMTC, Jönköping International Business School, Jönköping University</i>
<i>Stefan</i>	<i>Eklund</i>	<i>Editor in chief</i>	<i>Borås Tidning</i>
<i>Henrik</i>	<i>Selin</i>	<i>Stategist</i>	<i>Sveriges Television (SVT)</i>

Forskningsrapport
Issue -
Juni 2023

Publications Office
of the European Union

